Incipit Sūma Augustini de Ancona de sūma potestate ecclesiastica
Sanctissimo ac reuerendissimo in xp̄o patri ac dn̄o dn̄o
Johāni diuina ꝓuidētia pape xxij. Frater Augustin9
de Ancona ordinis heremitarū fratrū sancti Augusti
ni cū omni famulatu et reuerentia pedū oscula beatoꝝ.
Quāuis dei filius humani generis naturā assumēs in
firma mundi elegerit vt fortia queqꝫ cōfunderet. ecclias
tice tamē potestatis altitudinem suos fideles latere noluit. quinymo tan
quam supra petram fundatā ipsam esse supra omnē p̄ncipatum et potes
tatē vt ei genua cūcta curuētur celestiū terrestiū et infernoꝝ. verbis ap
tissimis declarauit. Vn̄ error est vt puto ꝑtinaci menti nō credere roma-
num pōtificem vniūsalis ecclesie pastorem. petri successorē. et xp̄i legitimū
vicariū sup̄ spiritualia et tēporalia vniūsalē nō habere primatū. in quem
qn̄qꝫ multi labūt̄ dicte potestatis ignorātia: que cū sit infinita eo ꝙ mag
nus dn̄s et magna virtus eius et magnitudis eius nō est finis. ōnis cre
atus intellectus in eius ꝯstructione inuenit̄ deficere. Multi vo hominū
cōplacētia ꝗ si multa de diuino cultu et xp̄i reuerētia vsurpata sūt q̄ ho
noribus deferūtur humanis siue humilitate nimia. siue adulatione pesti
fera. Multomagis hac duplici causa multa subtrahunt̄ de xp̄i vicarij do
minio et potētia. Multi autē curiosā sciencia et vtinā nō elata supbia cu
pientes ex quibusdam nouis videri pocius ꝙ videre. et sciri pocius ꝙ scire
imitātes in hoc illos curiosos et supsticiosos athenēses qui ad nichil a
liud vacabāt nisi audire vel discere aliquid noui. His ōnibus modis im
pugnat̄ qn̄qꝫ xp̄i sponsa ꝫ vinci nō potest. tēpestates suscipit ꝫ nō demer
gitur. iacula mittūtur in eā ꝫ non ꝑforatur. machinamenta p̄parant̄ sed
turris dauitica nō elidit̄. Huic tn̄ pestifero morbo salubri remedio ꝓuide
tur cū a sacre scripture doctoribus varia et diuersa cōscribunt̄. Quia tn̄
nullus vnq̄ hominū ita clare locutus vt in ōnibus ab omnibus intelligi
posset. ideo vtile fore censuit aug9. diuersos libros a diuersis fieri eciā de
eisdē questionibus diuerso stilo nō diuersa fide. vt veritas quidē ipsa ad
omnes ꝑueniat ad alios sic ad alios autē sic. Nec aliud intelligo scriptu
rā voluisse signare ꝙ adducebātur salomoni equi de egipto et de cūctis re
gionibus terre nisi ꝗ sūmo pōtifici diuersi libri a cūctis xp̄i militibus offe
runt̄. Nec mirū ꝗ lectulū eius ābiūt sexaginta fortes ex fortissimis isrl'
ōnes tenētes gladios et ad bella doctissimi. Sūma igit̄ de ptāte eccle
siastica ꝑtitulatā sāctati vrē dignū putaui p̄sentandā fore. vt sicut talis
potētia a vobis tanq̄ a fonte deriuat̄ vt ōnes ꝑ vniūsalem influentiā sic
ꝙ corrigendū ē in ea vr̄o iudicio reseruet̄ per discussionis prudētiā ac qd
tenendū est ꝯprobet̄ per cōfirmationis sententiam

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-587/0021
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG